

NOM DE L'ACTIVITAT: travessa circular amb esquís al massís de la Meije i ascensió a la Meije Oriental (3.890m)

Data: 3-7/04/09

Lloc: Ecrins (Alps)

Participants - Socis: Pere Aranda, Francesc Carreras, Laura Server, David Ruà, Guillem Manubens, Joan Colón i Albert Marsiñach

- **No socis:**

Tipus d'activitat: esquí de muntanya

Explicació, observacions, comentaris...

Divendres 3 d'abril per la tarda marxem una panda de palillers cap al poble de Villard d'Arene (1600m aprox) amb la idea de fer la volta la Meije i si es pot fer algun cim pues millor! Vivaco d'aquells fresquets a -10°C i amunt que fa pujada amb neu des del cotxe.

Dissabte amb tot el dia per davant ens arribem al refugi d'Adèle Planchard (3.169m) per la glacera de la Plate des Agneaux amb un solano que tomba al més valent, ens hi apliquem tota la jornada anant amb la calma arribant poc abans de l'hora de sopar. Jornada llarga i si es combina amb la calor pot ser una bona curtida. El refu és privat i la clatellada s'ho val, a part la guarda es d'aquelles amb ganes de pocs amics. La vista com a mínim s'ho mereix: Barre, Dome, Neige Cordier, Roche Faurio... Espectacular!

Diumenge descartem la opció de pujar a la Grande Ruine ja que els nostres horaris són poc alpins després del dia anterior, a part dels percals que poden passar en un grup (trencament de eixos de botes, amb els seus bricolatges corresponents....) es passa el coll de la Casse Déserte fent els últims metres amb els eskis al l'esquena. Ens calçem els eskis al coll mateix i descens de més de 1.300 metres fins al refugi de Châtelleret (2.232m), la neu deixa un xic a desitjar i fem un *culenbajen* curios per unes plaques de gel viu. La jornada s'acaba per sobre els 3000 metres en el refugi de Promontoire als peus de la tàpia de la Meije i de la cresta clàssica que porta el mateix nom.

BRUTAL el lloc on esta enclavat aquest refu!!! un verdader nide d'aigles.

Dilluns toca la jornada més curta però alhora més tecnica de la travessa, sortim direcció la bretxa de la Meije, allà ens trobem amb gent del C.E. Badalona, els eskis s'han de descalçar per arribar al coll. Un cop a dalt optem per la opció del ràpel, tot i que es pot evitar amb un flanqueig un xic més compromés. Amb 30 metres es pot fer, desgrimant bé la resta. Ara toca anar avall, amunt i avall per encarar la canal de 200 metres aprox força constant a 40-45° que porta al Serret de Savon. Des d'aquí amb 15

min s'arriba al refugi d'Aigle, refugi tope classic del 1905 fotut dalt d'un roc amb un pati d'escandol. Oju per anar al lavabo, no si val patinar!! El dia torna a ser fantàstic com cada dia menys les darreres hores de la tarda que es tapa per tornar-se a obrir. La guarda aquí es de putissima mare tot i haver-hi un caos allà dins superant la capacitat de càrrega del refu (18 plaçes) amb gent del grup dormint al terra.

Dimarts fiquem la guinda al pastís pujant a la Meije Oriental (3.890m), ens calçem els grampons des del refu. La ruta la marquen de PD, pero he fet alguns AD per aki als Alps més fàcils... Ambient garantit, cresta aèria, algun pas de roca, ens trobem un parell de pitons per assegurar algun tram. Amb bagues i alguna cinta es fa. De baixada es comença a empalomar lasunto, ja ho deien que dimarts arribava el front... Acabem baixant per la glacera del Bec de l'Homme amb boira i neu, jugant a intuir les traçes existents per no fotrens dins d'algun forat. La glacera de Tabuchet es menys trencada però et deixa a la Grave tenint que fer dit. Baixada de 1800 metres fins al cotxe de nou amb neu que ens ha decebut bastant. La jornada i la travessa s'acaba amb pizza i birra a Briançon.

Ruta altament recomanable, nosaltres com a mínim hem disfrutat un munt. Si voleu més rollo el trobareu al vèrtex 205.